

Üle-eelmise näitena toodud intervalli vektorestitus on $0 \text{ — — } :$
 $\{000 \ 001 \ 010 \ 011\} = 0 \text{ — — }$

Eelmise näiteintervalli vektorestitus on $0 \ 1 \text{ — } 0 :$
 $\{0100 \ 0110\} = 0 \ 1 \text{ — } 0$

LOOGIKAELEMENDID — digitaalsignaali töötledjad

Kahendkoode (ehk nende koosseisu kuuluvaid loogikaväärtusi $0 \ 1$) töötlevat elektriskeemi nimetatakse **digitaalskeemiks**.

Iga digitaalseadme elementaarseteks koostisosadeks on **loogikaelemendid**, mis teevad loogikaväärtustega 0 ja 1 lihtsaimaid loogikatehteid — ehk töötlevad "ühteid" ja "nulle" (uuteks) "ühtedeks" ja "nullideks".

Loogikaelementide omavahelisel kokkuühendamisel saadakse **loogikaskeem / loogikalülitus / digitaalskeem / digitaalseade**.

Iga digitaalseade koosneb seega loogikaelementidest ja ta töötleb 1 -de ja 0 -de kogumeid. Digitaallülituse igal signaaliliinil, sisendil, väljundil (igal "traadil") on igal hetkel olemas kumbki alternatiivne väärtus 0 või 1 , mis välistavad teineteist.

püstitame küsimuse:

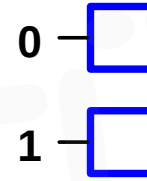

? Millised on **lihtsaimad võimalikud** (elementaarseimad) digitaalsignaali töötlustelemendid (loogikaelemendid), millest saaks koostada suuremaid / keerukamaid digitaalseadmeid?

Vaatleme esmalt väga lihtsaid "digitaalkomponente", millel on:

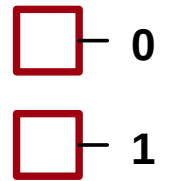
- **1 sisend** ja **mitte ühtegi** väljundit;
- **1 väljund** ja **mitte ühtegi** sisendit;

ainult sisend olemas :

kasutu, kuna "töötulemust" ei väljastu

ainult väljund olemas :

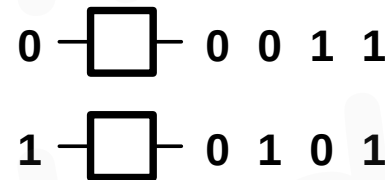

konstandi generaatorid
(kuid ikkagi nad ei ole **töötlevad** elemendid)

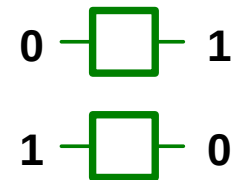
Sellised elemendid ei osutu digitaalsignaali lihtsateks töötledjateks — seega nad ei paku meile huvi, kuna oleme otsimas digitaalsignaali (1 ja 0) **töötlevaid** lihtsaimaid võimalikke komponente/seadmeid.

Läheme sammuvõrra keerulisemaks: vaatleme seadet millel on **1 sisend** ja **1 väljund**.

Võtame seda seadet **2 eksemplari** (vaatleme sama seadme kahte identset koopiat):

4 erinevat võimalikku reaktsiooni

kasulik töötlustulemus

Seega eksisteerib täpselt **4** erinevat võimalikku seadet/elementi, millel on **üks sisend** ja **üks väljund**.

neljast erinevast võimalikust reageerimisviisist osutub **töötlevaks** reageerimiseks ainult üks — **inverteerimine**;

ülejäänud 3 on "sisendsignaali (loogiliselt) mittetöötlevad" reageerimisviisid:

- konstant **0** generaator
- konstant **1** generaator
- sisendsignaali taaskordaja ehk **repeater**

oleme saanud esimese kasuliku, lihtsaima digitaaltöötlustelemendi:

INVERTORI tingmärgid loogikaskeemides

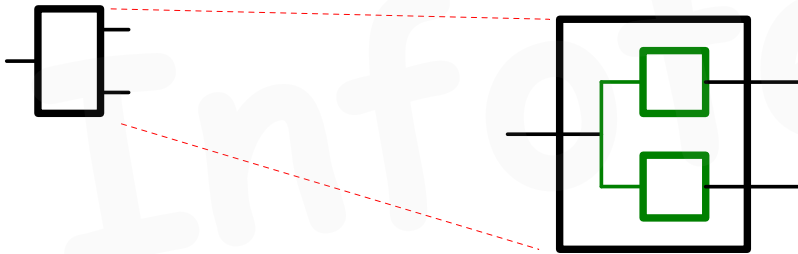

Joonisena esitatud loogikaskeemides kasutatakse loogikaelementide tähistamiseks spetsiaalseid *tingmärke*.

Lihtsaim loogikaelement on **inverter** ehk **EI-element** (**NOT**). *Inverter* teostab loogikamuutuja inversioonitehet ehk eitust.

Jätkame muude võimalike (lihtsate) töötuselementide otsimist.

Läheme jälle sammuvõrra keerulisemaks: lisame juurde ühe **väljundi**, misjuhul on elemendil **1 sisend** ja **2 väljundit**:

selline element osutub koosnevaks **kahest** lihtsamast elemendist

Kuna digitaalelement **1-sisend-2-väljundit** on alati koostatav kahest lihtsamast: **1-sisend-1-väljund** elemendist (*konstandigeneraatoritest* ja *inverteritest*), siis selline **2 väljundiga** element ise ei kuulu olemuselt "lihtsaimate" hulka ja seega ta meile huvi ei paku.

Modifitseerime eelmist elementi: olgu tal **2 sisendit** ja **1 väljund**

Kuigi selline element omab samuti kokku 3 sisendit-väljundit, siis tema käitumine võib olla eelmisest (1-sisend-2-väljundit) elemendist oluliselt erinev, nii et see ei ole enam koostatav *1-sisend-1väljund* elementide abil (ehk *konstandigeneraatorite* 0/1 ja *inverterite* abil)

Vaatleme sellise elemendi **nelja** eksemplari

(4 identset koopiat samast digitaaltöötluskomponendist *2-sisendit-1väljund*):

0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1
1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0
1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1

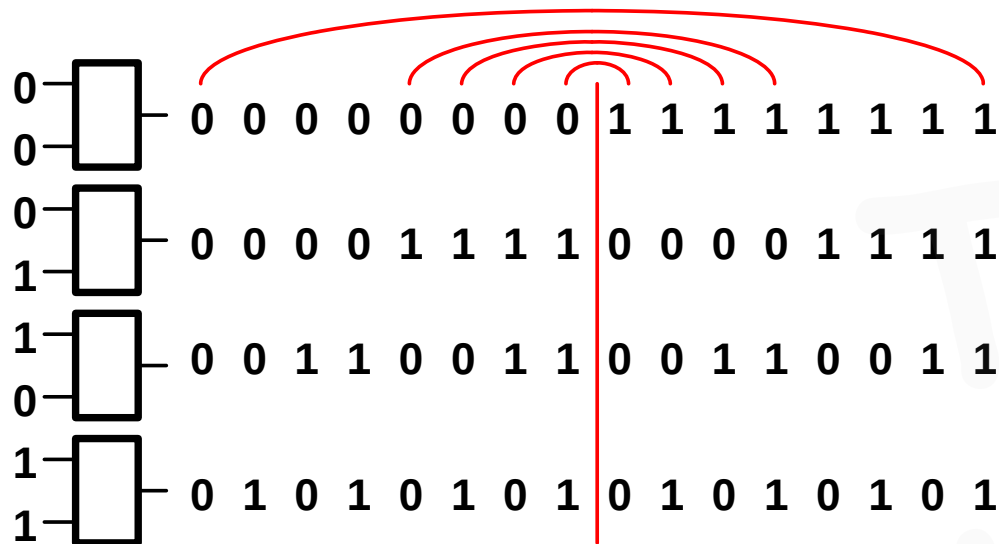
2sisendiga1väljundiga digitaaltöötuselemendi
kõikvõimalikud 16 reageerimisviisi

ilmneb, et *2-sisendiga-1-väljundiga* töötuselement saab sisendmõjutustele reageerida ehk "käituda" **16nel erineval viisil** — ehk üldse eksisteerib **16 erinevat** võimalikku 2 sisendiga loogikaelementi.

Millised nendest 16st eksisteerivast elemendist on oma "käitumiselt" (ehk oma töötustoimingu iseloomult) kõige lihtsamad ?

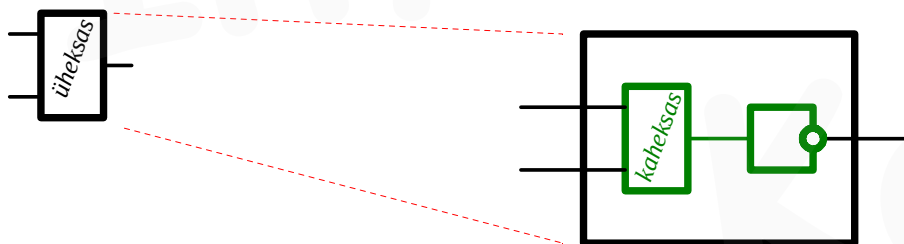
analüüsime eelnevalt väljakirjutatud kõikvõimalike reaktsioonide jada (16):

viimased 8 on esimese 8 **inversioonid**

väljundreaktsioonide esimene ja teine pool on sümmeetriliselt **teineteise inversioonid** (mõttelise "poolitaja" suhtes)

Viimast 8 väljundreaktsiooni realiseerivad loogikaelemendid oleks seega saadavad esimest 8-t realiseerivatest elementidest, kui nende väljund suunata läbi invertori:

(näiteks) **9. element** on koostatav **8. elemendist** + **invertorist**

Seega viimased 8 väljundreaktsiooni (16st) võib jätta kõrvale, kui me jätkuvalt otsime **kõige lihtsamaid** loogilise töötuse viise.

(viimased 8 on esimesest kaheksast kergesti saavutatavad / tuletatavad inversiooni kaasabil).

Jätkame **esimese 8** võimaliku väljundreaktsiooni analüüsimist.

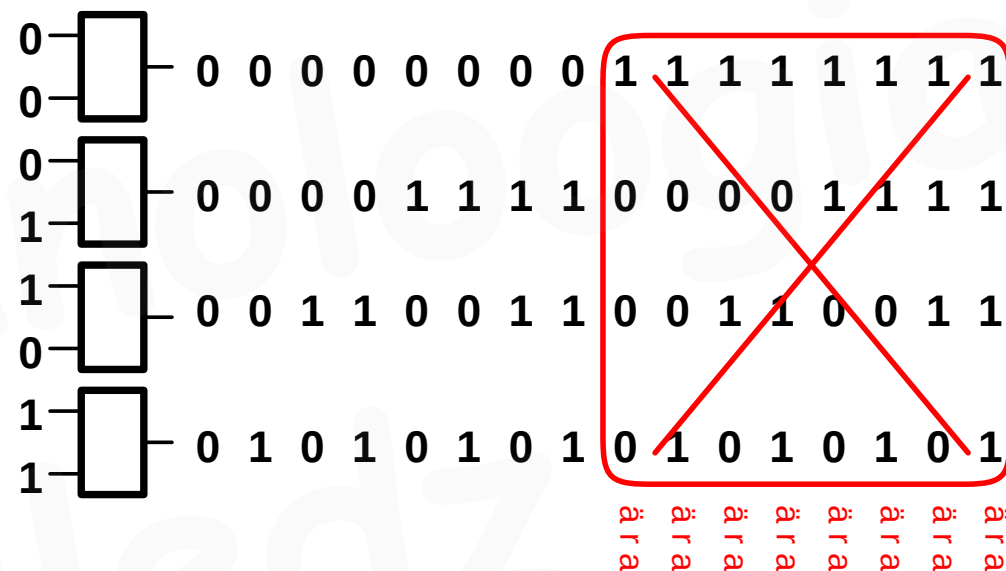
aga kas võiks "ära jätta" hoopis esimesed 8 ja jätkata lihtsate töötusviiside otsimist "tagumise" 8 hulgast ?

esimesed 8 võimalikku väljundreaktsiooni on ju samuti saadavad viimastest 8st, sarnasel kombel ehk **inverteerimise** kaudu ?

EI! viimased 8 võimalikku "käitumist" (väljundreaktsioonide kombinatsiooni) on oma sisult kindlasti "keerulisemad" kui esimesed 8. (miks ?)

Seega jätame alles esimesed 8 ja jätame kõrvale viimased 8.

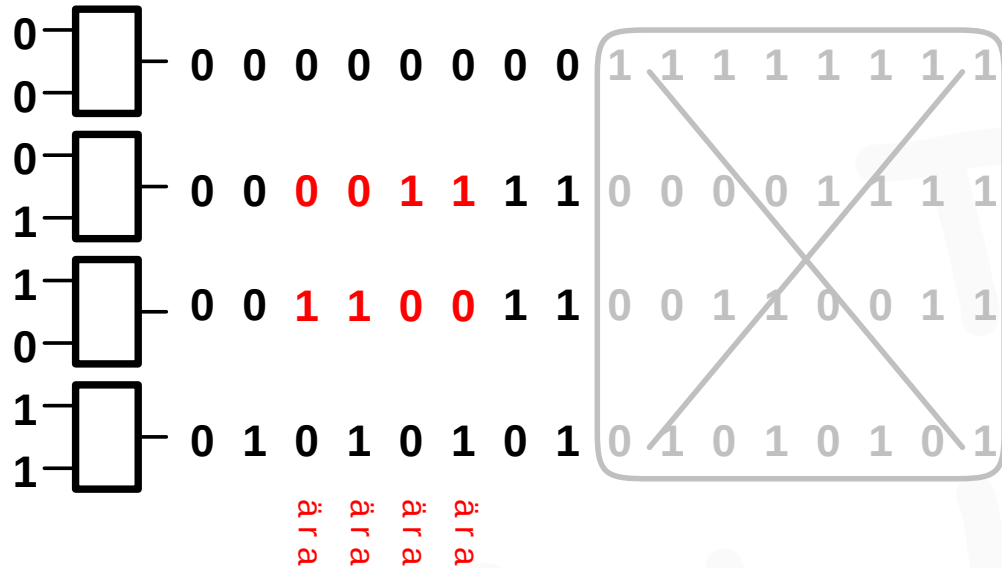

Jätkame ja võtame juurde järgmise kriteeriumi:

Sisendsignaali paari lihtne töötusviis peaks olema selline, mis ei sõltu sisendite järjekorrast: ehk sisendväärtuste paar **0 1** ja **1 0** peaks olema (töötuse mõttes) samaväärsed ehk loogilise töötuse tulemus **peaks olenema** ainult sisendite väärtustest **1 / 0** — mitte signaalide sisenemise **järjekorrast** töötuselementi.

(võrdle aritmeetikatehete kommutatiivsusega — aritmeetiline liitmine ja korrutamine samuti ei olene operandide järjekorrast)

Seega järgmisena eemaldame esimesest 8 veerust need veerud, kus **keskmised** read ehk 2. ja 3. rida on erinevate väljundreaktsioonidega:

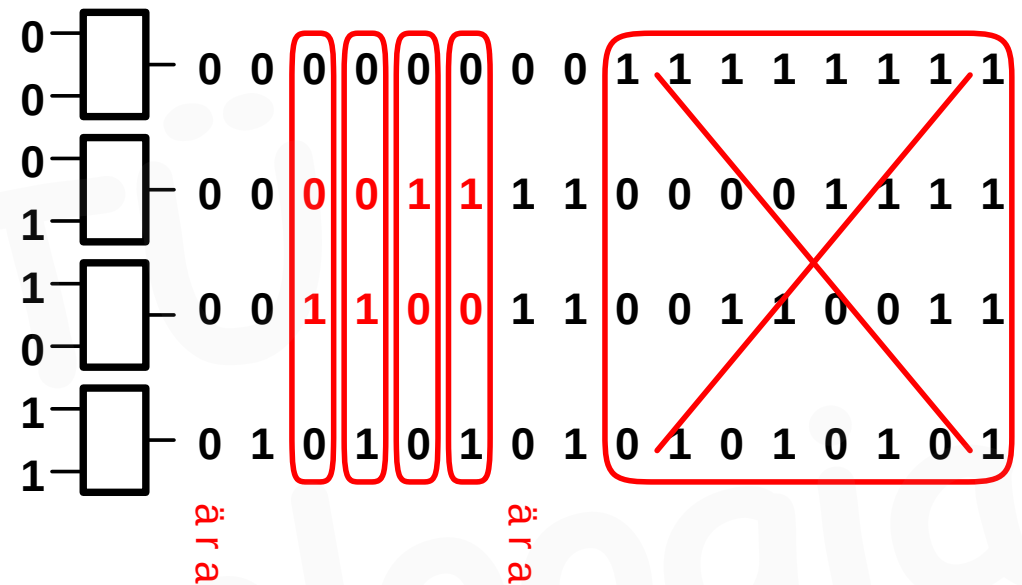

edasi:

esimene väljundreaktsioonide kombinatsioon on **konstant 0 generaator** see ei ole sisendsignaali (loogiline) töötlus ja jätame sellise seadme ära;

seitsmes väljundreaktsioonide kombinatsioon on elemendi selline käitumine, kus sisendpaari **0 0** korral **ei toimu inversiooni** kuid sisendpaari **1 1** korral **toimub** sisendväärtuste **inversioon**.

7. veerg (käitumine) ei esita seega olemuselt lihtsat töötlust — läheb ära.

Niisiis on 16st veerust (digisignaali paari kõikvõimalikest töötlus kombinatsioonidest) alles jäänud ainult 2 veergu (2 elementi):

Oleme saanud **kõige lihtsamad** 2 operandiga (ehk *binaarsed*) **loogikatehted**. Varem tuletatud *eitus* ehk **inversioon** on ühe operandiga ehk *unaarne* loogikatehe.

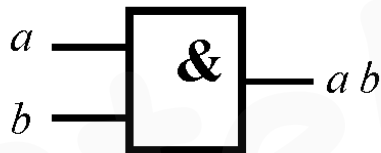
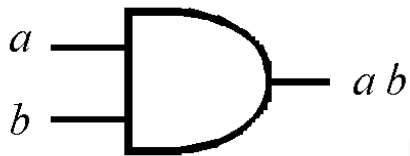
Loogikatehted **AND** ja **OR** on lihtsaimad "töötlusviisid" (16-st võimalikust), millega saab **kahest** digitaalsignaalist genereerida **ühe** uue digitaalsignaali.

Ülejäänuid vaadeldud (kahe sisendi/signaali) töötlusvõimalusi digitaaltöötlusel ei kasutata.

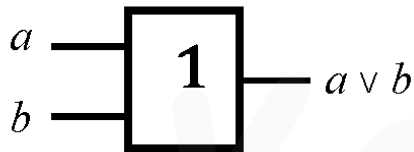
Need **3** ongi lihtsaimad / elementaarsed loogikatehted, mida omavahel kokkukombineerides saab koostada mistahes keerukusega digitaaltöötlust. Nendel kolmel elementaarsel loogikatehtel **NOT AND OR** põhineb kogu digitaalne signaalitöötlus kõikides digitaalseadmetes.

JA-elemendi tingmärgid loogikaskeemides:

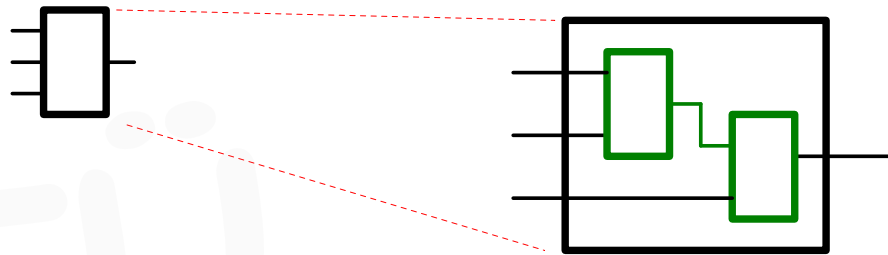
VÕI-elemendi tingmärgid loogikaskeemides:

Läheme veel sammuvõrra keerulisemaks:

vaatleme seadet millel on **3 sisendit** ja **1 väljund**.

Selline (ja ka rohkemate sisenditega) mistahes digitaalseade on alati koostatav piisava arvu **2 sisendiga** loogikaelementide ja **invertorite** sobiva kokkulülitamise teel:

3 sisendiga seade koostatud lülitusena **2 sisendiga** loogikaelementidest

Seega osutuvad digitaaltöötluse jaoks oluliseks ja piisavaks just **2 sisendiga** töötlevad elemendid.

digitaaltehnika loogikatehete nimed ja nende tehtemärgid

tehtemärk	tehte nimi ja selgitus
–	loogiline eitus ehk inversioon <i>nimetust "EI-tehe" tavaliselt ei kasutata</i>
$\wedge$	loogiline korrutamine ehk konjunktsioon ehk JA -tehe (aritmeetilise korrutamise analoog loogikas)
$\vee$	loogiline liitmine ehk disjunktsioon ehk VÕI -tehe (aritmeetilise liitmise analoog loogikas)

JA-tehte märgina kasutatakse ka sümbolit 'ampersand': **&** (**&** $\equiv$ $\wedge$)

VÕI-tehte märgina kasutatakse ka sümbolit **+** (**+** $\equiv$ $\vee$)

Inversiooni võidakse tähistada samuti erinevalt: $\overline{A} \equiv 'A \equiv A'$

Aritmeetilise liitmise tehtemärki **+** sobib kasutada **VÕI**-tehte ehk **disjunktsiooni** tehtemärgina sellepärast, et **disjunktsioon** on "tavalise" aritmeetilise liitmise analoog loogikas.

loogikatehteid on tegelikult rohkem (kokku 6 tk.) kuid digitaaltekhnikas kasutatakse nendest ainult kolme elementaarset: **JA VÕI EI**

Nende 3 tehte abil on digitaalseadmes võimalik suvaline kogum **1**-sid ja **0**-lle töödelda suvaliseks muuks **1**-de ja **0**-de kogumiks.